

En ny Vise

hvori betragtes alle

Zantipes og Jesabels Søstre,

deres Knur og Banden, samt fjæндige Ord mod Manden, hvilke tager den arme Mand i Næsen ligesom Nøg af Haar og Fjer.

1. Er Adam da af Blaar, Mens ham et Kvindehaar kan binde? Hvo kan det dog besinde, At han som Pottefaar Saa haanlig knuses for En Kvinde.

2. Selv Leviatan maa Sin Magt som ringe Straa besinde. Drag dog det Ord til Minde: Hvor Fanden ikke kan Selv komme, sender han En Kvinde.

3. En Løve er vel grim, Naar som dens Mund med Stum Mon vinde Dog kan den sig besinde Det egensindig' Dyr, Men hvo kan holde Styr En Kvinde?

4. Fra graadig Bjørnetand Og Klor man Redning kan Udvinde Da man med blussend' Rinde Maa tage Drebaft Af Mangellstok, Krabast En Kvinde.

5. En Ulv, som gaar paa Fur, Hvor Fæ og Kreatur Er inde, Kan Stræet og Rædsel vinde At fligte, gaa sin Bei, Men hvad, hvad vover ei En Kvinde?

6. En Tiger snjser Jld, Er aldrig dog saa vild I Sinde At man den dog kan binde Saa den maa Trop Men aldrig holder op En Kvinde.

7. Vildsmatter temmes kan Med Bidsel under Tand Og Rinde; Springremmen kan ham binde, Hvor trodsig han end steg Men pyt, ja pyt naar veg En Kvinde?

8. En vrinst og modig Hest Et vildt og rasent Bæst I Sinde, Staar føre til at vinde End ussel Kvinde-Strat Thi Dndskab har besat En Kvinde.

9. En Tyr som stange vil, Kan man jo komme til At vinde Dg Fjæl for Panden vinde; Men hvo vil tænke paa At man vil saa medgaa En Kvinde.

10. Bildbassen fraader, naar Den ret ophidses gaar I Sinde; Den grusom er at finde, Ja mer end fæl at se, Men dog langt fælere En Kvinde.

11. En bidst og arrig Hund Kan sig i samme Stund Befinde; Med Brød man den kan vinde, Men hvo vil tænke saa At stoppe Munden paa En Kvinde?

12. En Frø vel larme kan Naar den er fuld af Vand Dg Vinde; Dog kan man det befinde, Dens Knur kan Ende saa; Men naar staar Munden paa En Kvinde?

13. Den suurrend' Bremses Art Udbrumler, den kan snart Forsvinde; Men hvo kan nogensinde Saa Kvindeflammer kvit? Hun brumler lige frit: En Kvinde.

14. En Vaslist i Hast For Speilet stod og brast I Splinter; Da den sig saa derinde Malice kom derfra, Hvi skaaner Speilet da: En Kvinde?

15. Mod Dgler, Slangers Braad Dg Wedder ved man Naad At finde; Men hvo kan vel forvinde Bagvaffers skumle Tand? Helst naar den træffes hos En Kvinde.

16. In Summa: Alt Ufrad, Al Ondskab kan dø ud, Forsvinde; Men hvo kan nogensinde Saa Bod for Kvindemod, Thi Fanden har begroet En Kvinde.

17. For smelter Staal og Sten For man blandt seksten En Kan finde Er Djevlen først inde Gaar han ei ud saa let; Jeg kjender paa en Blet En Kvinde.

18. Dog tror jeg Fanden for Kan manes rent paa Dør End finde Naad for en døvsel Kvinde; Thi Fanden gaar sin Bei Ved Suk, ved Bøn, men ei En Kvinde.

19. Et Skib med Løi og Mast For Søens Dumle-

last Dg Vinde Kan gaa i tusind Splinter. Men staar end alting fæl Gaar dog for fulde Seil En Kvinde.

20. De tusind Junkers Tal, Som Hekla spruder, skal Forsvinde; Men naar skal man befinde At nogen stille kan En optændt Helvedsbrand, En Kvinde?

21. Jeg tror, at Havets Vand Som Dug for Solens Brand Dg Vinde Skal kunne snart forvinde, Men aldrig lader af For i den mørke Grav En Kvinde.

22. Maal Himlens, Jordens Plan Maal Havet, om du kan Udfinde Dets Dybhed nogensinde; Men Bund du ei kan naa Hvor nær du end vil gaa En Kvinde.

23. Man maatte tænke, at Jeg var hel desperat I Sinde At jeg tør Sligt udfinde At tale her saa brat Om Elskovs egen Art En Kvinde.

24. Men jeg vil svare sag; Lad En kvj træffe paa At finde, At saa en Herkender Af saadant Englekjøn Som kaldes dellig, skøn — En Kvinde.

25. Skal hun regjere ham, Da saar han Last og Skam At finde. Hun lær ham nok at spinde, Hun kjæmmer nok hans Haar Saa han ei mer attraar En Kvinde.

26. Hun lader ham ei Frist Men lærer ham til sidst At minde, At staa parat paa Vinde Ved mindste Diekast For en blegnebbed Gast En Kvinde.

27. Da sadler han nok om Dg gjir en anden Dom Til Minde Hvad der var ved at vinde At han sit Djevleløn Hos saadan Englekjøn En Kvinde.

28. Da fandet han mig Bel hel bedrøvelig I Sinde, At Djevlen var derinde, At han har lært og ved, Hvad jeg har døjet med En Kvinde.

29. Thi jeg har lært at se At prøve Manderne Dg finde, Hvordan de er til-Sinde Saa jeg vel grue maa Saasnart jeg tænker paa En Kvinde.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

30. Jeg kjender En især Jeg ved og hvor hun
er At finde Hun gaar mig ei af Minde Af: min
Ben saa god Af Djæveln er bebod Den Kvinde.

31. Min Gud mig naadig fri Fra saadan En
Af Beninde En Skjort-Amazoninde En Engel ud
af Navn Men Djævel udaf Gavn En Kvinde.

32. En Satans arrig Træl En Bengjer, Jesabel
I Sinde Mei end en Djævelinde. Tænk Fanden
fingte maa Kan ikke selv bestaa En Kvinde.

33. Dog ingen dønnne mig Mod hele Kjønnet
lig I Sinde? Men jeg kan finde En from og
dydig Sjæl Og da tilber jeg selv En Kvinde.

Dykt i dette Aar, da man ønsker alle onde Kvinder
en god Forbedring.

(Eftertryk forbydes strengt).